

Äinämöinen

Iso-Äiniön, Joenniemen, Myllykselän ja Vähimaan tiedotuslehti

Äinää-Vähimaan kyläyhdistys ry

Huhtikuu 2010

Toimittajat Leena Etu-Seppälä ja Pentti Etu-Seppälä

Äiniönjoen koskessa Iso-Äiniön keskustassa vesi kuohuu taas samaan malliin kuin joskus muinoin. Vettä virtaa runsaasti kohti Päijännettä. Voimaa olisi, mutta myllyt ja sahat ovat matkalta kadonneet vuosikymmenten myötä.

Kevät on taas saapunut kylillemme

Aila ja Paavo luovat juhlille puitteet

Pääkirjoitus

Kylissämmme on edelleen hyvä asua

Kyläyhteisömmme elää ja voi hyvin vai onko näin? Yleisesti yhteiskunnan toiminnoissa muutokset ovat olleet suuria ja tuntuvat jatkuvan. Olemmeko kohta suuren kaupungin osa vai säilyykö kuntamme itsenäisenä? Siinä asioita, jotka askarruttavat kovasti.

Viime vuonna koimme suuren menetyksen, kun koulu lopetettiin, ja samalla menetimme harrastustilat. Ilman Niemimäkeä ja omistajien myönteistä suhtautumista olisimme ihan pulassa.

Tänne jäi vain vähän asioita, joiden käytännön hoitaminen kuuluu kunnan vastuulle, mutta kovin vaikeata ja hidasta on ollut niidenkin saattaminen tarvittavalle tasolle. Urheilukentän järjestelyt ovat edelleen kesken. Tie kentälle ja Ekopisteelle on ala-arvoisessa kunnossa. Vesi- ja viemäriinjan valmistuminen on hyvin myönteinen asia, mutta kovasti kalliilta tuntuu siihen liittyminen.

Täällä on kuitenkin edelleen kaikki mahdollisuudet asua ja toimia hyvin. Edellytyksenä on, että asukkaitamme kohdellaan hyvin ja palvelut hoidetaan oikeudenmukaisesti ja tasa-arvoisesti. Tällaista suhtautumista odotamme päättäjiltä.

Kyläyhdistys ja kylätoimikunta tekevät osaltaan parhaansa, jotta asiat toteutuisivat asukkaiden kannalta hyvin. Tarvitaan yhteydenpitoa, esitysten tekemistä ja niiden paimentamista päättäjien taholle. Meillä on monia kehitettäviä ja tarpeellisia asioita, kuten urheilukentän kunnostamiseen liittyvät asiat yhteistyössä Äinään Pyrkivän kanssa sekä seurantalontonttiin ja talon mahdolliseen toimintaan liittyvät asiat. Kyläsuunnitelma ja sen tavoitteet on päätetty myös päivittää.

Tämän vuoden toiminnoista mainittakoon 13.6. Hentilän niitynkulmassa pidettävät omat kylämarkkinat. Osallistumme 8.5. Lahdessa

järjestettäville kylämarkkinoille ja haluamme siellä Asikkalan kunnan teltassa esitellä kyläyhteisöämme ja sen toimintoja. Kyläyhdistys osallistuu ja tekee yhteistyötä Päijät-Hämeen kylät ry:n ja Päijänne-Leaderin kanssa, joiden jäsen kyläyhdistys on. Muista asioista ja tilaisuuksista mainittakoon, Kaamosiltamat 22.10. Niemimäessä ja uuden pysäkkikatoksen rakentaminen Karsillantien lähelle siinä nyt olevan tilalle. Äinämöinen ilmestyy 3 kertaa, ja kuntoliikunta jatkuu toukokuun loppuun asti. Kurhilan-Hillilän kyläyhdistyksen kanssa virinnyttä yhteistyötä ja siihen liittyviä asioita jatketaan. Kylätoimintapäivä Kurhilan koululla on joka kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona, jolloin on oppilaiden järjestämää ohjelmaa, kuntovoimistelua, ruokailumahdollisuus. Esittelyssä on myös jokin terveyteen ja kunnan ylläpitämiseen liittyvä asia. Ohjattu voimistelutunti on jokaisena kuukauden arkikeskiviikkona.

Maaliskuun lopulla pidetyssä vuosikokouksessa käsiteltiin viime vuoden asiat ja päätettiin kuluvan vuoden toimenpiteistä myönteisessä ja rakentavassa hengessä. Kylätoimikunnasta erovuorossa olivat Pirkko Lohtari, Ilkka Kommeri ja Päivi Lehikoinen. Uusiksi jäseniksi valittiin Markku Riukka, Olavi Harjula ja Tuula Aaltonen. Tuula on alkuperäinen äinääläinen. Hän asuu Hämeenlinnassa, mutta viettää perheineen edelleen vapaa-aikojaan täällä. Muut jäsenet ovat Juha Kampmila Anne Rantamäki (siht.) ja Airi Paavola. Puheenjohtajana jatkaa Raimo Salmela.

Asioita ja tehtäviä on paljon. Yhteisvoimin toimimalla saadaan parhaat tulokset. Osallistutaan ja tehdään yhteistyötä.

Raimo Salmela

Kyliemme yrittäjät

Mansikkaa ja juhlaa Niemimäen tilalla

Iso-Äiniön ylpeys, Niemimäen juhla- ja mansikkatila on ollut jo viisitoista vuotta Aila ja Paavo Niemimäen elämän keskipiste. Yhteinen kova työ on tuottanut tuloksia, joista molemmat iloitsevat.

Aila ja Paavo ostivat Pelto-Rekolan tilan vuonna 1995 Ailan vanhemmilta, Martta ja Eino Oksaselta. Ailalla oli takanaan 30 vuotta työtä Rapalassa, Paavolla vuosikymmen samassa työpaikassa. Hitsauskurssin käytyään Paavo teki vuosikausia reissutöitä Ruotsissa, Norjassa ja Venäjällä. Pisin työmatka ulottui Thaimaahan asti.

Uudet yrittäjät päättivät ensin aloittaa mansikan viljelyn, koska tilan maat sopivat siihen erinomaisesti. Aila kävi marjakursseilla.

Liikkeelle lähdettiin vähitellen. Toiminta laajeni, ja ulkopuolisia poimijoita palkattiin Virossa ja Venäjältä. Poimijat tarvitsivat yöpymispaikan. Sitä varten rakennettiin huoneet navetan alakertaan. Tästä alkoikin samalla navetan tilojen uudistaminen.

- Nykyisin meillä on mansikkaa neljä hehtaaria sekä lisäksi hernettä ja perunaa, kaikkia yhteensä kahdeksan hehtaaria. Tänä vuonna olemme tilanneet 46 000 pakastettua mansikantainta, joiden istuttamisen ja kitkemisen tekee toukokuussa virolaisryhmä tehokkaan Helenin johdolla. Sama porukka tulee sitten marjojen kypsyttyä kuukaudeksi niitä poimimaan, kertoo Aila.

Kesällä Niemimäessä tehdään pitkää päivää. Poimijat ovat pellolla jo aamuvuodeltä, ja kello seitsemältä pitää olla valmiina kuormat Vääksyn torimyyntiin ja kotitilauksiin. Myös tilan omasta myymälästä kysellään ja haetaan tilan tuotteita aamusta lähtien. Paavo ajaa marjakeikat, ja palaa sitten kiireesti perunapellolle ottamaan käsin siikliä myyntiin. Mansikanpoimijat tekevät viimeiseksi illalla seuraavan päivän poimintasuunnitelman.

- Mansikoiden itse poimimisesta tuli meidän tilallamme kuten niin monessa muussakin paikassa heti erittäin suositua. Vuosittain kyläläiset, mökkiläiset ja satunnaiset ohikulkijat tulevat ämpäreineen viettämään mukavaa päivää mansikkapellolle ja nauttivat aikaansaannoksestaan, Aila kuvailee.

Juhlatilat navetan ylisille

Kun mansikan viljely ja myynti saatiin toimimaan, Aila ja Paavo ryhtyivät suunnittelemaan juhlatilatoimintaa. Aila suoritti yrittäjäkurssin, ja TE-keskuksen kautta anottiin EU-rahaa juhlatilan rakentamiseen. Anomukseen laitettiin ensi kertaa tilan nimeksi Niemimäen juhla- ja mansikkatila.

Sähkötoimeen ja laitteeseen juhlatilan rakentaminen tuli maksamaan noin miljoona markkaa eli 170 000 euroa. EU-tukea saatiin 35 prosentille piirustus- ja rakentamis- ym. kuluista, minkä lisäksi koneille, laitteille ja suunnittelulle tuli erikseen rahoitusta.

Viihtyisä juhlatila valmistui vuonna 2004, ja toiminta käynnistyi heti. Juhlatoiminnan laajenemisen myötä navetan pihapiiriin rakennettiin lisää majoitus- ja oleskelutiloja, ja näitä täydennettiin myöhemmin myös pihamökillä. Kesämajoitustilana on tarjolla myös puolen kilometrin päässä lammen rannassa sijaitseva ns. taukotupa. Kaikkiaan kesällä majoitustilaa löytyy 40 henkilölle.

- Parissa vuodessa tilan uusi nimi myös juhlapaikkana tuli näillä seuduilla tutuksi, ja totesimme, että parhaiten tuntuu toimivan suusta suuhun -menetelmä: toisten juhlissa vieraina olleet ovat usein päätyneet myös omien juhliensa järjestämiseen tilallamme. Niemimäessä pidetään syntymäpäiviä, häitä, hautajaisiin liittyviä muistotilaisuuksia, ristiäisiä, pikkujouluja ja monenlaista muutakin tapahtumaa, Aila ja Paavo kertovat.

Heidän mukaansa juhlatilaan mahtuu toimivasti enintään 120 henkeä, mutta kerran kesähäissä vieraiden määrä nousi yllättäen jopa 140:een, mutta siitäkin selvittiin.

Kysyntää on riittänyt

- Juhannuksesta elokuun alkuun vuokraamme kaikkiin juhlatarkoituksiin vain tiloja, sillä omat voimavaramme eivät mansikka-aikana riitä muihin palveluihin. Kysyntää on riittänyt, vaikka järjestäjä joutuu tuolloin itse hankkimaan pitopalvelun, toteavat Aila ja Paavo.

Aila ja vuodenvaihteessa entisistä töistään eläkkeelle jäänyt Paavo nauttivat mansikka- ja juhlatilatoimintatyössään tekemisen vapaudesta ja oman työnsä tulosten näkemisestä sekä siitä, että he itse voivat vaikuttaa toiminnan laatuun ja sen kehittämiseen.

- Teemme työtä positiivisella mielellä. Uusi mansikkakesä on pian edessä, juhlapuolella riittää varauksia lähes joulun asti, perheemme nuoret ovat tarvittaessa auttamassa, ja lapsenlapsemme pikku-Siirikin viihtyy jo näissä hommissa erinomaisesti.

Leena Etu-Seppälä

Kuva:Leena Etu-Seppälä
Aila ja Paavo ovat kehittäneet mansikaviljelystä ja juhlapalveluista menestyvän yritystoiminnan.

Tellervo, taiteilija Iso-Äiniön Tuukkalasta

Lukemattomia koteja Asikkalassa ja muuallakin Suomessa koristaa kaunis kukka- tai maisema-aiheinen taulu, jonka on maalannut Tellervo Jussila, Tuukkalan talon eläkkeellä oleva emäntä Iso-Äiniöltä. Tuotteliaan 77-vuotiaan Tellervon öljyvärimaalauksia on pysyvästi esillä Niemimäen juhlatalossa ja joka syksy Oltermannin tiloissa

Tuukkalaan silloinen Tommon Tellervo tuli vuonna 1954, jolloin hänet vihittiin talon Soini- isännän kanssa. Ensimmäiset 16 vuotta menivät vanhan Tyyne-emännän aikana miniän roolissa ja sen jälkeen toiset 16 vuotta suuren talon itsenäisenä emäntänä.

Kolmen lapsen vanhemmista on aikaa myöten tullut myös seitsemän lapsenlapsen isovanhemmat. Nyt jo vuosia eläkkeellä olleet Tellervo ja ensi vuonna 80 täyttävä, suunnistuksesta ja kunnallisvaikuttamisesta tunnettu Soini asuvat omassa talossaan vanhan päärakennuksen tuntumassa.

Tuukkalan tilaa isännöi heidän poikansa Ahti, jonka perheen kanssa ollaan päivittäin tekemisissä, mutta tiivistä yhteyttä pidetään myös muihin lapsiin, Saaraan ja Artoon sekä lapsenlapsiin. Omaisten lisäksi iloa pariskunnan elämään tuo aktiivinen osallistuminen kylän tapahtumiin, erilaisiin teatteri-ym. retkiin sekä ystävien tapaamiseen arjessa ja juhlassa.

Kuva: Leena Etu-Seppälä

Monet taulut ovat tulleet Tellervolle itselleen rakkaiksi, kuten kuvan Elonkorjuu -maalaus.

Tellervon taiteilijaura alkoi jo kouluaikaisesta kiinnostuksesta piirtämiseen. Harrastukseen panostaminen ei kuitenkaan ollut mahdollista ennen kuin 1970-luvulla, jolloin hän aloitti kansalaisopistossa posliininmaalauksen. Siitä Tellervo siirtyi vähitellen maalaus- ja taidepiiriin, jolloin hän löysi itselleen mieluisimman taiteen alueen.

Kansalaisopiston muutettua entisistä tiloistaan nykyiseen Päijänne-taloon, Tellervo ei enää osallistunut toimintaan, vaan jatkoi itsenäisesti maalaamista.

- Löydän aiheeni postikorteista tai luonnosta, jossa otan itsekin valokuvia. Taulua tilaavat lähettävät puolestaan omia kuviaan talostaan, mökkimaisemistaan ja muista toivomistaan taulukohteista. Tähän mennessä olen maalannut jo yli 200

taulua. Niistä valtaosa on myyty, kertoo Tellervo.

Ruokapöydän puolikas työpöytänä

Hän toteaa että ” ateljeena ” toimii tuvan ruokapöydän puolikas. Kun hyviä ideoita on tarjolla, saattaa syntyä montakin taulua peräkkäin. Silloin taulupohjat ja maalaustarvikkeet saavat olla esillä siihen asti, kun työt on tehty. Maalusaikana perheen ruoka nautitaan pöydän toiselta puoliskolta, ja tämä järjestely sopii myös vaimonsa taidetta arvostavalle Soinille.

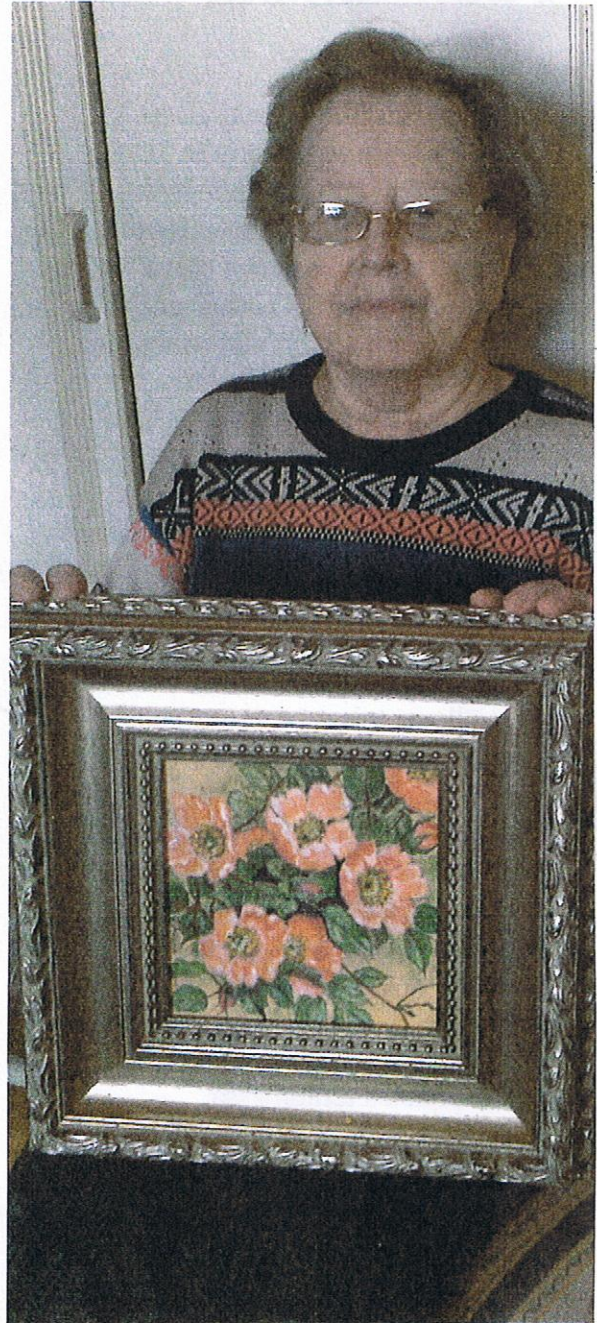
- Eniten olen maalannut kukka-asetelmia ja maisemia, mutta suojelusenkeliaihe on ollut myös kiinnostava. Niitä on syntynyt jo kahdeksan kappaletta, ja kaikki ovat maailmalla.

Oikeantyyppinen kehys kruunaa kauniin taulun, ja siksi olen iloinen, että minun vuosikymmeniä jatkunut yhteistyöni lahtelaisen Simolan taide- ja kehysliikkeen kanssa toimii täydellisesti.

Niemimäen juhlatalon pysyvässä näyttelyssä on noin 20 taulua, joihin itse kukin voi tutustua erilaisissa juhlissa käydessään. Vuodesta 1998 lähtien Tellervon tauluja on ollut esillä Oltermannissa vuosittain lokakuussa järjestettävän Vanhusten viikon aikana. Tauluja on myös esitelty Helsingissä, Kuparipannu-nimisessä kahvilassa. Rakkaimmat taulut ovat kuitenkin saaneet arvokkaimman ympäristön Tellervon ja Soinin omasta kauniista kodista. Siellä niitä voivat oman perheen ohella ihailia omaiset ja ystävät.

- Maalaaminen on minulle rentoutumista ja suurta nautintoa. Sitä haluan jatkaa niin kauan kuin kädet toimivat ja terveys sallii, sanoo Tellervo Jussila, äinääläinen nainen, joka on pystynyt toteuttamaan unelmansa.

Leena Etu-Seppälä

Kuva:Leena Etu-Seppälä
Kukka-asetelmat ovat olleet olleet pitkään Tellervon maalausten aiheina. Kuvassa tuorein taulu.

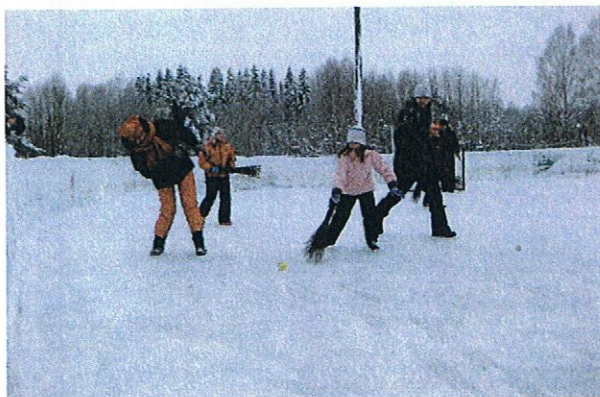
Pyrkivän Palsta

Koosteita talven tapahtumista:

13.2. vietettiin koulun kentällä ulkoilupäivää hiihtokilpailujen, luutapallo-ottelujen ja buffetin herkkujen parissa.

Kylienvälisissä luutapallo-otteluissa riitti vauhtia. Finaaliin selvisivät lopulta Iso-Äiniö ja Vähimaa/Vähä-Äiniö. Jälkimmäinen vei voiton Topi Seppälän päästessä yllättämään Äinään maalivahdin Kyösti Kypölä

Joenniemen joukkueen Anne Tommo luutii palloa kohti vastustajan maalia. Tiukan rankkarikisan jälkeen Äinää oli kuitenkin joukkue, joka tästä ottelusta jatkoi finaaliin. Kuvassa myös Sanni ja Essi Kumpulainen sekä Jami, Inka ja Arto Salojärvi.

27.3. Himos

Lähdimme sumuista keliä uhmaten 32 innokkaan liikkujan kanssa perinteiselle lasketteluretkelle Himokselle. Ilma oli lämmin ja kostea, mutta meno oli vauhdikasta ja seura mukavaa.

Ja ilmoituksena: bussista löytyi mustat lasketteluhanskat, kysyä voi Kyöstiltä.

Kuvassa Kalle ja Topi Seppälä, Ina ja Jan Rantanen sekä Kim Kokko mäestä tulossa.

Hiihtokilpailujen tulokset:

Tytöt 8 v: 1. Viivi Kumpulainen,
2. Anna-Esteri Leveäoja

Tytöt 10 v: 1. Essi Kumpulainen

Tytöt 12 v: 1. Santra-Maria Leveäoja,
2. Inka Salojärvi

Tytöt 14 v: 1. Sanni Kumpulainen

Pojat 10 v: 1. Iiro Seppälä

Pojat 12 v: 1. Leo Seppälä

Pojat 14 v: 1. Miika Leveäoja

Pojat 16 v: 1. Topi Seppälä

kahdesti. Voittajajoukkue oli ainoa, jossa ei ollut mukana aikuisia pelaajia. Joukkueessa pelasivat Santra-Maria ja Miika Leveäoja Vähä-Äiniöltä sekä Topi ja Leo Seppälä Vähimaasta.

Pyrkivän puheenjohtaja Markku Riukka luovuttaa iloiselle voittajajoukkueelle kiertopalkinnon.

Äijillä jälleen hyvä lentopallovuosi:

Viime vuoden Talkoosarjan mestari Pyrkivän miesten lentopallojoukkue Äinään Äijät selvisi tänäkin vuonna talkoosarjan finaaliin.

11.3. pelattu ottelu oli ajoittain täysin Äijien ylivoimaa, mutta viimeisessä erässä haastaja Sählärit vänsi joukkueensa sitkeästi mukaan mestaruustaistoon ja vei voiton pienimmällä mahdollisella erolla. Se olikin Äijien ainoa häviö koko kauden otteluissa. Mestaruuden uusiminen oli kutkuttavan lähellä, mutta ei se hopeakaan häpeä ole!

Kuvassa finaalijoukkueet lämmittelemässä ennen ottelun alkua. Äijät takakentällä.

Tervetuloa kaikki joukolla mukaan Pyrkivän kevään tapahtumiin:

15.4. Uintiretki Vierumäelle

Bussi lähtee Vähimaan pysäkiltä klo 17.30, Äinäää 17.32, auto ajaa Pätiälän kautta. Retki on osallistujille kokonaan ilmainen. Ei ennakoilmoittautumisia.

Kylälenkit kävellään sunnuntaisin klo 10.

11.4. Aloitetaan Iso-Äiniöltä Katariinan Kokon opastamana.

Lähtöpaikka seurantalons piha.

18.4. Vuorossa on Myllykselä ja oppaana Enni Aaltonen.

Lähtöpaikka Myllykolun tienhaara.

25.4. Suunnataan Vähimaahan ja kävelyä isännöi Eero Kylä-Sipilä.

Lähtöpaikka Kylä-Sipilän piha.

2.5. Vappu on juhlistettu ja askel käy kohti Joenniemeä. Siellä joukkoa johdattaa Anne Tommo. Lähtöpaikka Joenniemen uimaranta. Grillimakkarat mukaan!

7.6. Yleisurheilukilpailut koulun kentällä klo 18. Sarjoja kaikille.

Uusia karttoja

Asikkalan Raikkaan iltarastitoiminta vaikuttaa usein Äinään seudulla. Tämähän on vanhan Raikkaan vahvaa aluetta. Sieltä ovat peräisin kartat, joita ajan mittaan on päivitetty nykypäivän mukaan. On karttaa Lehmonkärjestä, karttaa Vähimaasta, karttaa Kurhilasta, joka sivuaa Äiniönjokea, Karsiltaa, entistä koulua. Tulossa on aivan uusi suunnistuskartta - Majuanmäki. Alueena Äinäjärventie kahtapuolta Palosuolta lähtien ja päättyen Äinäjärveen. Siellä on viime vuonna liikkunut kartoittaja tekemässä maastotyötä, merkittävässä kartalle esimerkiksi piha- ja mökki-alueet, jotka tulevat olemaan kiellettyä aluetta

sekä varmistamassa ja lisäämässä eri kohteita kuten kiviä, kumpareita jne. Uuden suunnistuskartan teko ei ole mikään pikkujuttu. Maanomistajat ovat alueella suhtautuneet myönteisesti kyseiseen asiaan. Alueella järjestetään elokuun alussa Lahden alueen aluemestaruuskilpailut. Lauantaina henkilökohtainen ja sunnuntaina viestit. Kilpailut on samalla Raikkaan 100-vuotisjuhlakilpailu. Kilpailukeskuksena toimii Mäkisen Karin peltoalue. Tervetuloa seuraamaan kilpailua. Iltarastit ovat pari kertaa kilpailun jälkeen samalla alueella. Joten voi tulla tutustumaan uuteen karttaan ja samalla kiertää vaikka muutaman rastivälin.

Matti Pietinen

Kolumni

Lähidemokratia jäänee kauas

Päijät-Hämeen kuntien tulevaisuutta pohditaan kuumieisesti. Valtiotieteiden lisensiaatti Osmo Soininvaaran pitäisi saada marraskuun loppuun mennessä valmiiksi selvitys tulevasta kuntajaosta Asikkalan, Hartolan, Heinolan, Hollolan, Hämeenkosken, Kärkölan, Lahden, Nastolan ja Padasjoen välillä. Selvityksen perusteella olisi voitava arvioida edellytyksiä yhdistää kyseiset kunnat tai ainakin osa niistä yhdeksi tai useammaksi kunnaksi. Sosiaali- ja terveyspalvelujen osalta avustavana selvittäjänä toimii valtiotieteiden tohtori Markku Lehto.

Selvityksen lopputulosta ei vielä tietenkään tiedetä, mutta tähänastiset keskustelut viittaavat vahvasti siihen, että Lahden ympärille pyrittäisiin rakentamaan yksi suurkunta. Selvitysmies Soininvaaran edellytyksiä vähääkään aliarvioimatta voinee kuitenkin olettaa, että maaseudun asiat ja ongelmat lienevät hänelle varsin vieraita. Paljasjalkaisella helsinkiläisellä ei voi olla kovin syvällistä kosketusta kehä kolmosen ulkopuolella asuvan maaseudun väestön ongelmiin.

Maaseudun ääni ei kuntaliitoksissa tule vahvistumaan. Kuntakeskusten ulkopuolella asuvat ovat jo nykyisinkin jäämässä paitsioon hyvin monien palveluiden ja kunnallisen päätöksenteon osalta. Kukaan ei varmaankaan kuvittele, että nämä asiat parantuvat mummittikunnassa. Voisi hyvinkin väittää, että alueellinen demokratia kapenee entisestään, ja entistä suurempi osa palveluista on jatkossa haettava Lahdesta, jos kuntien yhdistämishanke toteutuu. Professori Hannu Katajamäki Vaasan yliopistosta pitääkin suurena ongelmana tehokkuus- ja läheisyysperiaatteen yhteensovittamista. Kansalaisten arjen sujuvuuden osalta tärkeä sisäinen kilpailukyky on jäänyt vähäiselle huomiolle. Tämän kilpailukykyyn tärkein osatekijä kansalaisten kannalta on palvelujen saatavuus kunnan eri osissa. Jos esimerkiksi koulupalvelut loppuvat jossain, vähenee sen alueen kilpailukyky lapsiperheiden asuinalueena. Näinhän on

käynyt juuri Äinään seudulla.

Maaseudun äänen kuuluminen ja tarpeiden esille saaminen suurkunnassa vaatii uudenlaisia välineitä. Tällaisia olisivat aluelautakunnat tai -toimikunnat, joista on saatu kokemuksia muun muassa Rovaniemeltä, Salosta ja Kouvolasta. Mielenkiintoinen on esimerkiksi Rovaniemen Yläkemijoen aluelautakunta. Ehdokkaat lautakunnan jäseniksi asetetaan toimialueen yhdeksässä kylässä järjestettävissä kansalaiskokouksissa. Jokainen kylä saa lautakuntaan yhden edustajan. Lautakunnan nimeää näistä ehdokkaista Rovaniemen valtuusto. Valinnassa ei korostu puoluepoliittinen näkökulma. Lautakunnalla on 1,8 milj. euron budjetti, jonka puitteissa se huolehtii päivähoitoon, perusopetukseen, kulttuuriin, nuorisoon, kirjastoon, eläkeläisten avopalveluihin, terveysneuvontaan ja kotipalveluluihin liittyvistä asioista.

Yläkemijoen tapainen paikallisdemokratia tuntuu olevan aivan liian uskalias ajatus Uusikunta-hankeen suunnittelijoille ja alueen poliitikoille. Täällä paikallisdemokratian ja osallistumisen toimikunta - johon Asikkalasta kuuluu Pertti Hietamäki jäsenenä - on ennakkotietojen mukaan päätyvässä sille kannalle, että suurkunnan alueelle tulisi 4-5 toiminta-alueita ja niille lautakunnat, joissa olisi 11 henkilöä. Jäseniksi valittaisiin alueilta valittuja valtuutettuja ja valtuustoon ehdolla olleita sekä yhdistysten/järjestöjen nimeämiä henkilöitä. Budjetti määriteltäisiin toiminnan mukaan.

Suurkunnassa halutaan siis lähidemokratiaa toteuttaa entiseen malliin kuntapoliitikkojen voimin. Joukkoon otettaisiin mukaan joku "luotettava" yhdistyksen tai järjestön edustaja alueelta, jotta demokratia näyttäisi vähän laajemmalta. Puoluepoliittista valintaa perustellaan vastuulla. Rahaa ei täälläpäin uskalleta antaa Yläkemijoen aluelautakunnan tapaiselle elimelle jaettavaksi eikä yhteisiä asioita tuollaisen elimen hoidettavaksi, vaikka kokemukset ovat miten myönteisiä tahansa. Olisihan se ennen kuulumatonta, että kyläläiset voisivat päättää edes osittain omista asioistaan.

Pentti Etu-Seppälä

Lukijoilta

Hiihto ei ole aina helppoa

Armeija ajan päätyttyä jäin rajavartijaksi. Ensimmäiset kaksi viikkoa olimme kasarmilla. Siellä oli tapana hiihtää perjantaisin pieni saunalenkiksi kutsuttu maastohiihto. Minä onneton en ajatellut mitään, vaan hiihdin sen jollakin tavalla muita nopeammin. Kun sen jälkeen oli iltavapaa, ajattelin päästä nopeammin vapaalle. Vähän kuitenkin käväisi mielessä, että olenko minä näin hyvä hiihtäjä? En ollut. Toiset olivat vaan viisaampia, sain tuntea sen myöhemmin.

Muutama viikko kului aivan rauhallisesti, mutta sitten se selvisi: vartiolle tuli lappu, jossa luki: ”Repo ja Meriläinen on valittu rajaviestiin.”

Yritin kaikin keinoin väittää, että enhän minä osaa hiihtää enkä ainakaan kilpaa. Sitten tajusin. Voi perhana, saunalenkki olikin ollut ikään kuin viestikarsinta. Siksi kaverit olivat hidastelleet matkalla.

Mutta ei auttanut, oli alistuttava kohtalooni. Repo tuli luokseni ja sanoi, että kyllä sinä pärjää. Sitä sitten oli vain uskominen. Määrättyinä päivinä aamuvarhain tungettiin kuorma auton lavalle koko porukka. Auton nokka osoitti kohti Kaakkois-Suomea. Pakkasta oli aamulla aika tavalla, joten auton lavalla paleli ainakin sen verran, ettei nenästä neste lattialle tippunut, vaan jäättyi pudotessaan.

Seuraavana aamuna meille lankesi ensimmäinen osuus. Aamupuurolla tehtiin suunnitelmat siitä, miten porhalletaan kuin paremmatkin hiihtäjät. Rajalta lähtiessämme oli täysi talvi, mutta kaakossa jo kevät aluillaan. Matkan piti olla jonkin verran alle 20 kilometriä. Päiväksi luvattiin lämmintä, joten ajattelimme panna liisteriä suksen pohjiin.

Sepä olikin virhe: peltoaukea meni suorastaan hienosti, mutta kun tuli metsä, niin siihen tökkäsi. Siellä oli havun neulasia tippunut

paljon ladulle ja nehan pysyivät hienosti liisterissä. Liiankin hyvin piti suksi. Ei tarvinnut havuja lisää niin kuin Matikaiselle.

Metsässä alkoivat vaikeudet. Meno pysähtyi kuin seinään. Kuutisen kilometriä sitä kesti, kunnes minä sammuin kuin saunalyhty. Joukkueemme hyvä hiihtäjä, kessukin, näytti vähän miettävän. Rasvattiin sukset uudelleen ja taas lähdettiin jatkamaan matkaa.

Kessu katsoi minua hetken ja sanoi, että anna minulle kiväärisi, niin yritetään mennä. Ilo mielin työnsin kiväärini hänelle, ja niin taas mentiin pitkät tovit. Sitten rupesi kessunkin meno hiukan hiipumaan. Minä vuorostani sanoin, josko minä välillä kannan aseita. Eipä pannut kessukaan vastaan.

Vihdoin saavumme maaliin. Kessu oli täysin väsähtänyt. Ei siinä paljon puhuttu, kun annoin kessulle selästäni hänen konepistoolinsa. Saunassa sitten jo vähän piristyttyinkin, kun kessu kaivoi vielä vaatteistaan viskipullon.

Naapurin pojat olivat seuranneet viestiä Parikkalan valvontatornista. Seuraavassa rajankäynnissä he utelivatkin, että mikä joukko voitti rajaviestin? Siitä he myös olivat kiinnostuneita, että mitähän väkeä oli se viimeiseksi jäänyt porukka eli jälkivarmistusjoukko? Emme viitsineet vastata tuohon viimeiseen, todella tyhmään kysymykseen!

R. Meriläinen

Kevät

Kyläyhteisö nyt jo herää,
kun linnut laulelee.
Pian lapset kevätkukkkia kerää,
kun kevät etenee.

Nyt kylän miehet sekä naiset
haraviin jo tarttuka
Ja työkalut erilaiset
ulos esille ottakaa.

Kun työniloon kaikki ryhtyy,
saa keväästä nauttia
Ja tulokseen hyvään, kun tyytyy,
siitä uusia voimia saa.

Martta Oksanen

Kyläyhdistys kymmenvuotias

Kyläyhdistys perustettiin 25. huhtikuuta v. 2000. Tuolloin perustamiskirjan allekirjoitti 17 kyliemme asukasta. Timo Riukka oli ensimmäinen allekirjoittaja ja puheenjohtaja. Rekisteriin yhdistys merkittiin 7.9.2000. Aktiivista kylätoimintaa kylissämme oli jo paljon aikaisemmin. Riukan Timo lupautui kertomaan, miksi tuolloin 10 vuotta sitten haluttiin rekisteröityä virallisesti sekä esittämään ajatuksiaan kyläyhdistyksen nykytilasta ja tulevaisuudesta.

Sääntöjen mukaan yhdistyksen tarkoituksena on ”edistää kylän asukkaiden yhteistyötä, omatoimisuutta, kylän elinkelpoisuutta ja toimia sen edunvalvojana. Yhdistys pyrkii edistämään kylän asukkaiden yleisiä toimeentulomahdollisuuksia, kylän vakinaisten ja vapaa-ajan asukkaiden viihtyvyyttä sekä harrastus- että kulttuuritoimintaa.”

Perustamisen aikoihin kylätoiminta oli varsin vilkasta. Vuonna 2002 laadittiin varsin tavoitteellinen kyläsuunnitelma, mm. kylätalon remontointi kyläläisten harrastuspaikaksi ja koulun kehittäminen ja säilyttäminen kylällä. Koululle tehtiin kyläyhdistyksen toimesta esikoulutilat.

Tiedämme, että suunnitelmat eivät kaikilta osin toteutuneet, vaikka kylän ilme ja olosuhteet ovatkin monissa asioissa kehittyneet myönteisesti. Miten luonnehdit kyliemme ja kylätoiminnan kehitystä ja nykytilaa?

Kyliemme nykytila ja toiminnot ovat lähes samanlaiset kuin 10 vuotta sittenkin. Kylissämme eletään arkea ja juhlaa. Joskus saamme uusia asukkaita, joskus joku muuttaa pois. Tyhjiä taloja ei kuitenkaan juuri ole. Olemme olleet tyytyväisiä vallitseviin olosuhteisiin emmekä ole tehneet paljoakaan uusien asukkaiden houkuttelemiseksi kyliimme.

Kyläyhdistys on jo vuosia toiminut melko samoilla toimintamalleilla. Olisiko nykyisistä kyläaktiiveista kehittämään uusia projekteja tai keksimään uusia hyviä innovaatioita kyliemme hyväksi? Toivottavasti, sillä uusille ideoille on aina tilaa.

Yleinen kehitys yhteiskunnassamme on, että toiminnoissa keskitytään yhä laajempiin

kokonaisuuksiin ja alueisiin. Tämä suuntaus näyttää vääjäämättä jatkuvan. Emme täällä halua olla mitään syrjäkylän asukkaita vaikka keskustat ja taajamat ovatkin entistä kauempana meistä. Haluamme samantasoiset toiminnot ja palvelut kuin keskuksissakin. Miten näet nykytilanteen ja millaiset mahdollisuuden meillä ja asuinalueillamme on tasa-arvoiseen kohteluun?

Nykyään palvelut ovat siirtyneet joltain osin hiukan kauemmaksi käyttäjistä kuin aikaisemmin. Se on vain realismia, että esimerkiksi ilman oppilaita koulua ei ole järkevää ylläpitää ja näin oppilaat siirretään isompiin yksiköihin. Näin saadaan muodostettua jo lasten edun kannaltakin riittävän kokoisia ryhmiä. Asioista pitää löytää positiivisen puolet.

Länsi-Asikkalan koulu on erittäin hyvä usean kylän yhteinen opinahojo. Matka kotiporteiltamme kouluun on hiukan pidempi kuin ennen, mutta takseilla ja busseilla koulumatkat sujuvat hyvin. Myös harrastuspaikkana Länsi-Asikkalan koulu palvelee myös meidän kyläläisiä. Olemme tottuneet käymään kaupassa Vääksyssä, joten ei harrastuksiinkaan meno Kurhilaan autolla pitäisi mahdotonta olla.

Täysin tasa-arvoiseen kohteluun keskuksien ja kylien välillä ei ole mielestäni mahdollisuuksia. Kaikkia palveluita ei vain voida tuottaa jokaiselle kävelymatkan päähän. Mutta vaikka täällä kylillämme ei kaikkia palveluita olisikaan, niin löytyy täältä muita positiivisia asioita, sillä täällä on kuitenkin hyvä asua taikka viettää vapaa-aikaa. Toki Asikkalan mahdollinen liittyminen tulevaan suurkuntaan veisi palveluitamme vieläkin kauemmas kyliltämme.

Kyläyhdistyksen perustajana ja ensimmäisenä puheenjohtajana miten mielestäsi kyläyhdistyksen tulee nykytilanteessa ja tästä eteenpäin toimia?

Koska kyläyhdistyksen resurssit ovat rajallisia, niin pitäisi yhdessä muiden kyläyhdistysten kanssa luoda uusia yhteistyökuvioita. Yhtenä ajatuksena tulee mieleen ikäihmisille suunnattujen toimintojen kehittäminen. Että voisimme paremmin pitää huolta toisistamme. Olisiko tämä kyliemme tuleva voimavara?

Kiitos Timo Riukka ja myönteistä kesän odotusta.

Raimo Salmela

Pallot ja tikat lensivät

Äinään Äijät on mahtiseura lentopallossa. Äijät kilpailevat pitäjämme harrastesarjassa, joka on entinen kunnan talkoosarja, kahdentoista joukkueen sarjassa Äijät oli juuri päättyneessä turnauksessa ylivoimainen voittaen 16 pelistä 15.

Eteneminen loppuotteluun saakka sujui tehokkaasti hyvällä tasolla. Loppuottelussa tuli tärkeässä paikassa harmittava lipsahdus. Vääksyläinen Sählärit otti ja voitti ottelun 3-2. Häviö oli tietenkin suuri pettymys joukkueelle, mutta sellaista sattuu urheilussa. Turnauksen tärkeimmässä ottelussa kovakuntoiselle joukkueelle sattui niin sanotusti huono päivä. Ehkä myös turnauksen kestäessä ylivoimaiset esitykset johtivat alitajuntaiseen vastustajan aliarviointiin, näin arveli Peltomaan Juha. Täytyy kuitenkin muistaa, että toinenkin sija on erinomainen saavutus, onnittelut.

Kun uusi sarja taas alkaa, Äijien joukkue on varmasti vahva edelleen. Into ja kunto tulevat olemaan kunnossa. Menestysnälkää ja revanshihenkeä riittää.

Äinään Äijien joukkueessa pelaavat Juha ja Juuso Peltomaa, Kyösti Kämpölä, Matti Seppälä, Jani Rantanen, Joni Niemi ja Ari Honkala. Joukkuetta valmentaa Kari Lohtari. Harjoittelupaikkana on Vääksyn liikuntahalli. Kesäkaudella pelataan beach wolleyta Peltomaan kentällä.

Samaisessa liikuntahallissa pidettiin maaliskuun puolivälissä kansalliset 125-tikan tikanheittokilpailut.

Yksi suomalaisen tikanheiton mahtiseuroista Asikkalan Tikka oli kilpailujen järjestäjänä. Poikkesin paikalla tapaamassa tuttavaani järvenpääläistä Niskasen Perttiä, joka osallistui kovimpaan miesten sarjaan MM sijoittuen siinä toiseksi.

Kyllä olikin hallissa tunnelmaa, kun tikat napsahtelivat eri suorituspaikoilla olleisiin tauluihin harjoitellessa ja sitten varsinaisessa kilpailussa. Osanottajia oli eri sarjoissa yhteensä 128. Asikkalalaisia heittäjiä oli alun toistakymmentä.

Kilpailussa kukin kilpailija heittää viisi kierrosta 25 tikan sarjoja. Kaikki tulokset

lasketaan yhteen ja parhaan yhteistuloksen heittänyt voittaa. Miesten sarjojen parhaan tuloksen heitti Markku Reijonen, tulos 1037. Toiseksi sijoittui Niskasen Pertti pisteen heikompana.

Koko kilpailun parhaan tuloksen 1061 pistettä heitti lammilainen Liisa Hautaniemi. Pertti omistaa 125-tikan Suomen ennätyksen tuloksella 1085 pistettä, se merkitsee jokaisella viidellä tikalla keskimäärin 43,4 pisteen tulosta.

Äinään huippuheittäjä on Aaltosen Enni. Hän oli nytkin kilpailussa osanottajana sijoittuen yhdeksänneksi. Enni on kilpaillut kansallisella huipputasolla 1980-luvulta saakka ja jatkaa edelleen. Tämän vuoden paras tulos 125 tikan kilpailussa on 986. Ennätys 25 tikan sarjassa on vuonna 1994 heitetty 216 ja 125 tikan sarjassa vuodelta 2008 1008 pistettä. Enni on ainoana asikkalalaisena saavuttanut aikuisten sarjassa Suomen mestaruuden, v. 1988 Jämsässä 25 tikan kilpailussa tuloksella 207. Joukkueena Asikkalan Tikan naisjoukkue on useina vuosina saavuttanut menestystä. Tänä vuonna seuran heittäjillä on Suomen kärkitulos tasan 600 pistettä.

Tikanheitto on taitolaji ja edellyttää hyvää fyysistä ja henkistä kuntoa, jatkuvaa harjoittelua, hermojen hallintaa ja itseensä luottamista. Tulosten tasaisuus on edellytys hyvälle menestykselle. Osoituksena tästä on padasjokelaisen Jarmo Järvisen osallistuminen kilpailuun MC-sarjassa. Jarmo, joka tunnetaan myös Asikkalan Pelimannien mainiona rumpalina, sijoittui 35 kilpailijan joukossa 15:ksi tuloksella 862 vaikka heitti sarjansa parhaan 25 tikan tuloksen 204 pistettä.

Raimo Salmela

Kuva: Leena Etu-Seppälä
Suomenmestari Enni Aaltosen käsi nakuttaa edelleenkin tarkasti tikkoja tauluun.

Ajankohtaista

Kuntoliikunta- kilpailu jatkuu

Kylätoimikunnan järjestämä uusi kuntoliikuntakilpailu alkoi tammikuun alussa ja päättyy tällä kertaa toukokuun lopussa. Kesäkuun kylämarkkinoilla palkitaan parhaat kuntoilijat. Joukkueita on entiseen tapaan kolme: Iso-Äiniö, Vähimaa ja Myllykselä-Joenniemi. Säännöt: Jokaisesta puoli tuntia kestäneestä liikuntajaksosta saa yhden pisteen. Kuntoilla voi esimerkiksi juosten, hölkkäen, kävelen, pyöräillen, uiden tai jumpaten. Kukin liikkuja kirjaa pisteensä oman joukkueensa vihkoon. Ne löytyvät infotaulun luota, Sattulan mutkasta ja Kommerin keltaisen talon seinästä. Liikkumalla ehdit vielä hyvään kesäkuun!

Omat kylämarkkinat 13.6.

Ensimmäisten pienimuotoisten markkinoiden innostamana kylätoimikunta on päättänyt järjestää jälleen omat kylämarkkinat 13.6. klo 12-16 Hentilän tontilla viime vuoden tapaan. Kylätoimikunta kerää varoja toimintaansa myymällä lahjoitustavaraa viimevuotiseen tapaan. Uutta on tällä kertaa se, että pöytiä voivat vuokrata myös yksityiset kyläläiset ja yrittäjät omaa myyntiänsä varten. Tilauksessa on taas kaunis kesäpäivä, ohjelmassa markkinatouhua musiikin ja puffetin säestyksellä sekä mukavaa seurustelua ystävien ja tuttavien kanssa!

Kyläläisiltä toivotaan lahjoituksina käyttökelpoista ehjää tavaraa Kyläyhdistyksen varainhankintaa varten. Lahjoitustavaran vastaanotto 7.6. alkavalla viikolla ns. talolle tai 13.6. suoraan markkinapaikalle. Oma pöytä voi vuokrata yksin tai kimpassa kyläyhdistykseltä 10 euron hintaan, tiedustelut ja varaukset kyläyhdistyksen puheenjohtaja Raimo Salmelalta, puh. 0440-312214. Lisää tietoa erillisessä markkinamainoksessa toukokuun alussa. Tervetuloa markkinoille myymään, ostamaan ja viihtymään!

Kaamosiltamat

Perinteiset Kaamosiltamat 22.10. Syksyn synkkyyttä katkaistaan jälleen perinteisillä Kaamosiltamilla, jotka tällä kertaa järjestetään 22.10. Niemimäessä. Merkitse jo valmiiksi kalenteriin. Lisätietoa elokuun Äinämöisessä.

Leena Etu-Seppälä

Iso-Äiniön historiaa

Nykyisin Vääksyssä asuva fil. kand. Anna-Marja Oksa teki 1970-luvulla opinnäytetyönään Helsingin yliopistolle tutkimuksen Iso-Äiniön kylästä. Se liittyy osana yliopiston Kansatieteen laitoksen samasta kylästä tekemään tutkimussarjaan.

Tutkimus on monipuolinen ja mielenkiintoinen kuvaus kyläyhteisön oloista ja muutoksista ajoittuen isonjaon ajasta (v.1779-1815) uusjakoon saakka, mikä täällä alkoi vasta 1916. Varsinainen tutkimusosa käsittää 84 sivua. Valokuvat ja piirroukset ovat erillisenä kirjana käsittäen 67 sivua.

Oksan julkaisematon tutkimus oli luettavissa Asikkalan kirjastossa. Tekijä kuitenkin halusi ottaa tutkimuksen pois kirjastosta ja päätti lahjoittaa sen Äinää-Vähimaan kyläyhdistykselle sillä toivomuksella, että kyläyhdistys halutessaan voisi sitä hyödyntää tietyin jäljentämiseen liittyvin rajoituksin kylän historiaan liittyvissä tutkimuksissaan. Kyläyhdistys ottaa lahjoituksen kiitollisuudella vastaan.

Iso-Äiniön kylä on ollut kohteena useissa muissakin Helsingin yliopistolle tehdyissä tutkimuksissa, joita on tehty 1900-luvulla. Mainittakoon vuonna 1969 julkaistu *Kansatieteellinen tutkimus kaakkoishämäläisestä kylästä*, tekijät Aimo Kehusmaa, Pirkko Kovalainen, Juhani U.E. Lehtonen ja Martti Linkola. Muitakin yliopistollisia tutkimuksia kylästä on tehty, mm. Martti Faforin 1972 ja Liisa Taarasti 1959. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura julkaisi vuonna 2000 Anna Kirveennummen ja Riitta Räsäsen toimittaman teoksen *Suomalainen kylä kuvattuna ja muisteltuna*. Siinä on esitetty tasokkaasti tekstein ja kuvin tutkimus myös Iso-Äiniön kylästä.

Raimo Salmela

Kuva: Raimo Salmela

Iso-Äiniö saa toisen pysäkkikatoksen. Se on samanlainen kuin tämä Härkämäentien risteykseen aiemmin nostettu katos.

Katson maalais- maisemaa ja ymmärrän ...

Näinhän laulussa sanotaan.
Kylissämme on monta tietä, joilla
liikkuu paljon ihmisiä, meitä
paikkakuntalaisia ja ohikulkevia.
Jotkut ajelevat päivittäin eivätkä silloin
kiinnitä paljonkaan huomiota siihen,
millaiselta kylä näyttää. Se on saman
oloinen kuin ennenkin, tuttu ja
rauhallinen.

Valtatie 24 hallitsee Äinään ja
Vähimaan liikennettä. Myllykselän ja
Joenniemen tiet taas palvelevat
pääasiassa paikallista liikkumista,
mutta kyllä siellä varsinkin kesäaikaan
kulkee muualta tulevia lomalaisia,
kesäasukkaita ja matkailijoita. Onhan
Myllykselän tie helppo reitti

esimerkiksi Lehmonkärkeen ja Sysmän
tielle.

Erityisesti kesäaikana maalaismaisema
on kulkijan mielestä kaunis ja
rauhallinen, ja hänen on helppo uskoa,
että asukkaat viihtyvät siellä. Miksi
emme viihtyisi ja tuntisi oloamme
kotoisaksi? Onhan kunkin ihmisen
kotikylä paras paikka maan päällä.
Kotona asumme ja viihdymme, ja
siellä vietämme elämämme parhaat
hetket.

Totta kai pidämme huolta siitä, että
talot, tiet ja paikat ovat kunnossa ja
kauniita. Niemimäen juhlapaikan,
kummankin mansikkatilan sekä
puutavaraliikkeen omistajat ovat
pitäneet hyvää huolta siitä, että jo tieltä
poiketessa paikka kiinnostaa. Niin
myös muut palvelujen tarjoajat.

Ikosojantiellä oleva
”rakennustarvikevarasto” ei

houkuttele. Tavarat ja rojut ovat kasviston ja puiden seassa epäjärjestyksessä ja hajallaan. Varaston katto on romahtanut. Parannusta tontin siistimiseksi ei ole saatu aikaan, vaikka naapurit ovat valittaneet. Seuraavaksi asiaa tarkastelee hallinto-oikeus.

Viehättäviä ovat kesällä valtatie 24:n risteyksissä olevat kukkaistutukset. Myös Pietisen tilan betoniaidan lehmäpiirroksiset ovat herättäneet ohikulkijoiden huomiota.

Hyvää palautetta on saatu myös uusista pysäkkikatoksista, jotka toissa vuonna pystytettiin Iso-Äiniöllä Härkämäentien ja Vähimaassa Alakujan risteyksien yhteyteen. Kyläyhdistys on päättänyt saattaa pysäkkikatoshankkeen loppuun siten, että uusi pysäkkikatos rakennetaan vielä nykyisen tilalle Karsillantien risteykseen. Tiehallinnon kanssa on tehty sopimus rakentamisesta. Pysäkkikatos tehdään talkootyönä alkukesän aikana, ja siitä tulee samanlainen kuin edellä mainitut kaksi ovat.

Tule mukaan talkoisiin, tehdään pysäkkikatos yhdessä! Ilmoittaudu Raimolle, puh. 0440 312214 tai muille kylätoimikunnan jäsenille.

Raimo Salmela

Kaatuneet saavat muistomerkin

Äinää-Vähimaan koulun lopetettua toimintansa katosi opetustoiminnan ja koulutalon ohessa paljon muutakin.

Talo oli monien vuosien ajan myös arvokas sijoituspaikka sodissa kaatuneiden muistolaatalle.

Merkki onneksi pelastettiin, ja Risto Nurminen ryhtyi pontevasti toimiin uuden arvokkaan sijoituspaikan löytämiseksi laatalle. Tässä mielessä hän ohjasi kaikki 60-vuotis-merkkipäivämuistamiset muistomerkkihankkeen rahoitukseen. Tarkoituksena on lähiaikoina löytää paitsi sopiva ja pysyvä paikka, niin myös arvoisensa muistomerkkialusta laatalle, johon on kirjoitettu Äinään seudulta kotoisin olevien, sodissa kaatuneiden nuorten miesten nimet.

Sijoituspaikan löydyttyä sankarivainajien muistomerkkihankkeen etenee varmasti myös kyläyhdistyksen ja kylän muidenkin yhteisöjen sekä kaikkien kyliemme asukkaiden myötävaikutuksella.

Pentti Etu-Seppälä

Kiitokset Sokeva OY:lle

Tämänkin lehden monistuksen on sponsoroinut jälleen kerran Sokeva Oy. Tuki on ollut tässä laajuudessa ja muodossa tapahtuneen lehden julkaisemisen kannalta erittäin ratkaisevaa. Kyläyhdistys kiittää kauniisti.

Seuraava lehti elokuussa

Seuraava Äinämöinen ilmestyy elokuussa. Kaikenlaiset kylään liittyvät muistelmat ja vanhat kyläyhteisöstä kertovat kuvat ovat erityisen tervetulleita. Aineisto elokuun alkuun mennessä toimittajille.

Uusi kylätoimikunta

Äinää-Vähimaan kyläyhdistys valitsi vuosikokouksessaan kylätoimikuntaan erovuoroisten jäsenten tilalle uudet. Kuvassa uusi kokoonpano: Raimo Salmela (vas.), Olli Harjula, Tuula Aaltonen, Anne Rantamäki, Juha Kamppila, Aila Niemimäki ja Markku Riukka. Kuvasta puuttuu Airi Paavola.

Yhteystiedot

Äinää-Vähimaan kyläyhdistys ry

Postiosoite on sama kuin puheenjohtajan osoite.

Kylätoimikunnan jäsenet 2010

Raimo Salmela, puheenjohtaja
Kirkolantie 54, 17450 Iso-Äiniö
raimo.salmela@elisanet.fi
Puh. 0440 312214

Juha Kamppila, varapuheenjohtaja
Karsillantie 56, 17450 Iso-Äiniö
kamppila.jam@pp.phnet.fi
Puh. 0500 205565

Anne Rantamäki, sihteeri
Yhdystie 23, 17450 Iso-Äiniö
anne.rantamaki@asikkala.fi
Puh. 040 5324572

Airi Paavola, rahastonhoitaja
Härkämäentie 25, 17450 Iso-Äiniö
airi.paavola@dnainet.net
Puh. 0440 766356

Tuula Aaltonen
Cellenkatu 9, 13500 Hämeenlinna
Härkämäentie 81, 17450 Iso-Äiniö
tuula.aaltonen@immunodiagnostic.fi
Puh. 040 9002953

Olavi Harjula
Kirkolantie 99, 17450 Iso-Äiniö
Puh. 050 5312402

Markku Riukka
Myllykseläntie 196, 17450 Iso-Äiniö
markku.riukka@phnet.fi
Puh. 0400 897545

Aila Niemimäki
Kukkuramäentie 14, 17450 Iso-Äiniö
niemimaki@luukku.fi
Puh. 0400 716609

Äinämoisen toimittajat ja kotisivujen ylläpitäjät

Leena Etu-Seppälä
leena.etu-seppala@luukku.com
Puh. 044 9675156

Pentti Etu-Seppälä
pentti.etu-seppala@hotmail.com
Puh. 050 5640077
Tuukkalantie 12, 17450 Iso-Äiniö